

SON MÜLAHAZALAR

Aslında bu gelen 10 madde hakkında hiçbir not yazmak istemiyordum. Çünkü bana göre, elinizdeki, İncil ile ilgili bu kitaptaki konular, çok net ve açıktır. Ve açık olan bir konuda ehl-i kitap ile ilgili bu 10 madde yazılmış oldu... Evet, bu meseleler, çok açık da olsa, bütün dünyayı hatta ahiret hayatını ilgilendirdiği için ve çoğu kişilerce ve toplumlarca yanlış anlaşıldıklarından, söz israf etmek hoşuma gitmez. Fakat bir kısım dostlarımın ısrarı üzerine ehl-i kitap hakkında genel evrensel değerler itibarı ile bir miktar izahat vermek israf sayılmaz.

İşte Madde 1:

Bir kısım Müslümanlar, rivayetçilerin tazyikiyle Abbasî döneminin ortalarından itibaren, ehl-i kitap olan Semavî dinlere bağlı kişileri müşriklerle ve mülhidlerle bir ve aynı terazide tuttular. Bu, açıkça Kur'ana aykırı bir durum idi. Çünkü ehl-i kitap, ahirete, vahye ve helal-harama inanır; İslam toplumu içinde yerleri vardır. Müşrikler ve mülhidler ise asla böyle evrensel değerlere inanmazlar ve sistem dışıdır. (Bu konuda bakınız: Mâide, 45-48; Âl-i İmran, 113-115; Bakara, 62; Mâide, 69...)

Madde 2:

Tevbe Suresi, ayet 29, Ehl-i kitaptan olup da, Allah ve ahiret inancını yitirmiş ve gerçek dinî yaşama bağlı olmadığı halde yaşayanların dahi, belli bir vergi karşılığında yaşamalarına izin veriyor ve onları, necis ve hiçbir değer tanımayan müşriklerle bir tutmuyor... Çünkü gelenek tarzında dahi olsa, böyle eskiden ehl-i kitap olanlar, bir kısım medenî ve insanî değerleri yaşayabilirler. (Bkz: B. S. Nursî, Sözler, 24. Söz, 5. Dal)

Fakat ahirette, böyle dindışı yaşayanların bir nasibi olamaz. Yani ahiret itibarı ile böyleler, müşriklerle eşit olacaklar ve ceza çekecekler; eğer kendilerine doğru ve isbatlı bir dini tebliğ yapılmış ise... (Bkz: Beyyine Suresinin tümü..)

İşte cizye meselesi sadece böyle iken yani yarım yamalak bir şekilde ehl-i kitap geçinenler için iken, Müslümanlar, yanlış yapıp, bütün dindar ehl-i kitabı cizyeye (özel yaşam vergisine) tâbi tutmuşlardır. Kur'ana aykırı davranmışlardır.

Madde 3:

Beyyine ne demektir?

Beyyine, kelime olarak açık ve isbatlı bilgi demektir. Dinî manası ile bir peygamberin isbatlı, mucizeli dini bilgileri demektir. Bunun ille de Kur'an veya Tevrat veya İncillerden biri olması gerekmez. Müslümanlar bu beyyineden sadece Kur'anı anlıyorlar. Fakat bizzat Beyyine Suresinin "*suhûfen mutahherah= şaibesiz suhuflar*" demesiyle Tevrat ve İncil sayfelerini de içine katıyor. Ve ebedî cehennemlik olanların Tevbe 29'da anlatılan *dinsiz* ehl-i kitap olduğunu hatırlatıyor. Zaten bu iki sure arasında hiç de bir zaman farkı yok!

Evet, ehl-i kitap için Kur'an'daki isbatlar, bir beyyine olduğu gibi, Müslümanlar için de Tevrat ve İncil bir beyyinedir, bir mucizedirler. Hepsi de semavî, ilahî hazineden gelen bir cevherdirler. İşte kim, dostunun elindeki cevheri kabul etmezse, kendi elindeki cevheri de binnetice kabul etmemiş olur. Böyleler cehennemlik olurlar.

Madde 4:

Kur'an, Tevbe 28'de açıkça bildirdiği halde, sadece dinsizler ve müşrikler Kâbe'ye ve Medine'ye giremezler. Fakat Müslümanlar, ehl-i kitabı müşrik sayıp onları oralara sokmamışlar. Binnetice Kur'ana muhalefet etmişler. Hâlbuki Hz. Muhammed döneminde Hıristiyanlar, Medine'ye ve Mekke'ye geldiler. Dostluk ve ittifak kurdular. Hem de bu ayetin nüzûlünden sonra... Bu yanlışın sebebi Müslümanların, Tevrat ve İncili anlamadıkları için muharref görmeleridir.

Madde 5:

Hâlbuki Kur'anda hiçbir yerde, *Tevrat ve İncil muharreftir, onlarla amel edilmez*, diye bir ayet yoktur. Bilakis 20 yerde Kur'an o kitapları onaylıyor, onlarla amel edilmesini tavsiye ediyor. Ve tarihen sabittir ki Asr-ı Saadetteki İncil ve Tevrat ile bugünkü İncil ve Tevrat aynıdır, hiç değişmemiştir. Çünkü tevatür ile gelmiştir... (Bkz: Mâide, 45-48-68-69; Enbiya, 48-49-50... Geçmiş ve Gelecek Arasında Tevrat isimli kitabımıza da bakınız!)

Bakara/2, Mâide/5 ve Nisa/4 surelerinde geçen *Yuharrifüne'l-kelime an mevâduhi (kelimeleri gerçek manalarından saptırırlar)* ifadesi, bildiğimiz tahrif manasına değildir, yanlış yorumlama, demektir. Ki her toplum ve din için bu olumsuz davranış, geçerlidir.¹

Madde 6:

Kur'an, Mu'minûn 1-11. ve 50-53., ayetlerde ve Hacc 78'de açıkça ifade ettiği gibi; din de, ümmet de sadece bir tanedir, Allah'ın vahiyile gönderdiği şeydir. Yahudilik, Hıristiyanlık, Sabiilik ve İslam aynı şeydir. Kur'an: "İşte bütün bu peygamberler zinciri, tek bir ümmet olarak sizin ümmetinizdir." (Mu'minûn, 53) diyor.

Bakara 120'de kınanan Yahudi ve Hıristiyanların davranışı ise, din manasında değildir, Tevrat ve İncil'den ayrı olarak oluşturdukları gelenek ve milliyetleridir. Zaten bu ayette *din* değil de *milliyet* kelimesi seçilmiştir: *Sen onların milletine uymadıkça Yahudi ve Hıristiyanlar senden razı olmayacaklar.*

Evet din, evrensel bir değerdir. Fakat millet öyle değildir.

Maide 51'de *Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeyin!* ayeti de, dindar Müslümanlara karşı müşriklerle işbirliği yapan gruplar içindir, bizzat onların dinlerinden dolayı değildir. Çünkü bizzat Hz. Muhammed'in çok Hıristiyan dostları vardı.

Ve tarih boyunca Müslümanların da dindar Hıristiyan ve Yahudi dostları oldu. Fakat bu asır, slogan asrı olduğundan; ayet siyak ve sibakından koparılmıştır, terörizme alet edilmiştir.

¹ Bakınız Râzî Tefsiri

Hacc 78'de de anlatıldığı gibi, bizzat İslam dini de pratiklerde Hanîf dininin (Hz. İbrahim dininin) devamıdır. Evet, İslam'da bölücülük yoktur ve olmamalı! Maalesef dindarlar, dinlerinin asıl özü olan evrensel barış, kardeşlik, şefkat, fedakârlık ve feragati bilmediklerinden, dinsizlere karşı mücadele edeceklerine, kuvvetlerini dâhilde israf ediyorlar ve şeytan da bu durumdan kârlı çıkıyor.

Madde 7:

Din evrensel ve pozitif bütün değerleri içerir. Eğer bir dinde bu değerler bulunmuyorsa veya yaşanmıyorsa veya eksik ise bilin ki; o din Allah'ın razı olduğu din değildir. Kur'an, Âl-i İmran ayet 19'da *Allah'ın razı olduğu din İslam'dır*, derken bu evrenselliği kastediyor. Ve Mâide 44 ve Âl-i İmran 84-85 de açıkça *Bütün Beni İsrail peygamberleri İslam idi*, diyor. Yani hepsi de vahiy ile amel ediyorlardı, demek istiyor.

İslam, kelime olarak barış ve denge demektir. Ki hayatta gerçek barış, huzur ve denge, ancak iki cihana bakan vahiy ile mümkündür...

Madde 8:

Hem İncillerde hem Kur'anda (4. sure, 5. sure ve 19. sure) açıkça ifade edildiği gibi, İsa, et ve kan olarak değil; ruh ve mesaj ve matrixli yapısıyla bir canlı vahiy ve evrensel bir barış ve huzur unsurudur. Bu konuda bu kitabın ekler kısmına bakın!

Hal böyle olduğu halde, Müslümanlar da, Hıristiyanlar da onun beşeriyetine takılıp kaldıklarından, İslam gerçeği, huzur ve barış kaybolmuştur. Şeytan kârlı çıkmıştır.

Evet, İsa'nın lâhûtiliği Kur'anda net olarak anlaşılıyor. Mâide 17. ayet ise: Allah sadece İsa ibn-i Meryem'dir, demeyin (yani her şeyi, Allah'ın bir nevi yansıması olarak bilin! İsa'nın etini ve kanını tanrı olarak kabul etmeyin!) diyor. İncil'de de, (Bap 16'da) bizzat Hz. İsa, Petrus'a öyle diyor; onu et ve kandan yasaklıyor.

Evet, Mâide 73. ayet de, *Allah için üçüncüsüdür*, demeyin! diyor. Yani Allah sonsuzdur, O'nun sonsuzluğuna aykırı bir inanca girerseniz, kâfir olursunuz. Yani gerçeği örtmüş olursunuz, demek istiyor. Maalesef Müslümanların çoğu da özellikle müşebbihe ve mücessime grupları, ismi konulmamış bir şekilde Allah'ı sınırlandırmış oluyorlar; onu maddi bir varlık olarak biliyorlar, Hıristiyanların düştüğü hataya düşüyorlar.

Tevbe suresi ayet 30'da, böyle bir suçu ve yanlışı tashih içindir: *Yahudiler, Uzeyr Allah'ın oğludur, dediler. Hıristiyanlar, Mesih Allah'ın oğludur, dediler. Bu kuru bir iddiadır; daha önceki (ilkel) kâfirlerin sözüne benzer. Allah bunları kahr etsin, nasıl saptırılıyorlar.*

Bu ayette 5 önemli nokta var:

1) Allah'a gerçek manasıyla oğul isnad etmek, Allah'ı maddî, nesnel, sınırlı bir varlık olarak algılamaktır ki, bu büyük bir suçtur. Yoksa mecâzî manada; Mesih Allah'ın bir oğludur (ürünüdür). Bu manada İncil'de de kullanılmıştır. Ve Kur'an da o gün İncil içinde yanlışı var, dememiştir. Sadece Hıristiyanların anlayışını tashih etmiştir.

2) Yahudiler, *Uzeyr Allah'ın oğludur*, demedikleri halde sadece onu Allah'ın reenkarne olmuş şekli olarak bildikleri için, ayet onların bu iddiasını da aynı suç ile ortak olarak kabul ediyor.

3) Allah'ı sınırlı, maddî olarak algılamak, bir düşünce suçudur, ilkeliktir, evrimleşmek ve gelişmek ve böyle bir suçtan kurtulmak için Allah'ın musibetlerini böylelerinin üzerlerine çeker.

4) Neticede toplumları böldüğünden, büyük belaları onların başına getirip onları Allah'ın kahırına ma'kes yapar. Demek en büyük bela, başta inançta olmak üzere, her nevi bölücülüktür.

5) Uzeyr, Bâbil sürgününden sonra, hafızasından Tevrat'ı yazdığı için Yahudilerin bir kısmı tarafından Allah'ın reenkarnesi olarak algılanıyordu.

Madde 9:

Bir kısım İslam mutasavvıfları: Biz, metafizik bir bakış (keşif) ile baktık; Hıristiyanlar ve Yahudiler cehennemlik görünüyorlar, demeleri, ya millîleşen mevcut, maddeci toplumların çoğunluğu itibarı iledir. Veya dar bir görüştür. Kur'anın Bakara 62., Mâide 69., Âl-i İmran 113-115. ayetlerine aykırıdır.

Evet, Müslüman olsun, Hıristiyan olsun, Yahudi olsun kim evrensel dinî değerleri bırakıp, dar millî duygularla hareket ederse, dünyada da cehennemde olur. Evet, her üç ümmet sırf bu olumsuz dinî milliyetçilikten çok azaplar çektiler. Bir düşünün, her üç din el ele verse, dünyada ne fuhuş, ne ateizm, ne hırsızlık ve ne de benzeri suçlar ve olumsuzluklar kalır; dünya bir nevi cennet olur.

Evet, insanlar dindarâne davranacaklarına; milliyetçiyâne davrandılar, daima şeytanı güldürdüler. Kendileri ise hep ağlıyorlar.

Evet, *Allah bir, din bir, dünya bir, Âdem (insan) bir, doğru yol bir...* Daha bölücülük neyimize!

Madde 10:

Bilim, kutsaldan ve metafizik âlemden kopuk bir davranış içinde gittiğinden dinin kutsal yerini tutmaz. Allah indinden (metafizik âlemden) sayılmaz.

Müslümanların da, Yahudilerin de, Hıristiyanların da, bir nevi kutsallık süsü verilse de temel üç kitapları dışında oluşturdukları kitapların yüzde 99'u da *min undillah-Allah katından-* değildir. Millîdir, dünyevîdir, ahirette kurtarıcı değildir.

İşte Bakara 78-79. ayetler, bu gerçeği dile getiriyor: *Onlar (o cahiller), kitabı (Tevratı) kuruntulardan başka bir şey olarak bilmiyorlar. Ve onlar sadece zan içinde kıvranıyorlar.* (78)

Onlar elleriyle kitap yazıyorlar, maddî bir bedel karşılığında satmak için 'Bu Allah katındandır (gayb âleminde)' diyorlar. Bunlar ne kötü şeyler yazıyorlar ve ne kötü bir kazanç elde ediyorlar! (79)

Bir Sahih Hadis:

“Pek yakında ilim, dünyadan alınmış olacaktır. Öyle ki, ondan hiçbir şey elde edemeyeceklerdir.”

Sahabeler: *“Ya Resulallah, Allah’ın kitabı aramızda iken ve biz onu çocuklarımıza öğretirken, nasıl ilim içimizden alınmış olur?” dediler.*

Resulallah (a.s.m.): *“Tevrat ve İncil, Yahudi ve Hıristiyanların içinde durduğu halde, onlara bir fayda vermediği gibi...” diye buyurdu. (Tirmizî)²*

Bahaeddin Sağlam

² Hadis No: 2653